

№. 2183/1812/2009 г.

РЕШЕНИЕ

гр.Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

Варненският административен съд, трето отделение,

двадесет и четвърти състав

в открито заседание, проведено на седми декември 2009 г.,

в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОРИСЛАВ МИЛАЧКОВ

при участието на секретаря Галина Владимирова, като разгледа докладваното от съдия Милачков

административно дело №2235 по описа за 2009 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК, вр. чл.40, ал.1 от ЗДОИ и е образувано по жалба на Юлиан Атанасов Чолаков, представляващ "Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията", срещу мълчалив отказ на областен управител на област с административен център Варна да предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№РД-09-9400-721 от 24.07.2009 г.

В жалбата се сочи, че мълчаливия отказ е незаконосъобразен, като недопустим по ЗДОИ. Молбата към съда е за отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на компетентния орган, който да се произнесе с надлежно решение по ЗДОИ.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован се явява и поддържа жалбата на сочените в нея основания. Отправя искане, освен за отмяна на мълчаливият отказ и за даване указание на административният орган да предостави исканата информация. Представа и писмена защита изготвена от адв.Маринов, ведно с договор за правна помощ. Прави искане за присъждане на разноските по делото.

Ответната страна, редовно призована, не се явява, не се представлява, не изразява становище по спора.

Съдът след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по инициатива жалбоподателят. Същият е подал заявление за достъп до информация с вх.№ РД-09-9400-721 от 24.07.2009 г. В заявлението се иска предоставяне на информация относно извършена продажба от страна на държавата на пет парцела с площ от 117 741 кв.м. на „Холдинг Варна“ЕАД. Конкретно със заявлението е поискано да бъдат предоставени фотокопия на следните документи: 1. Преглед на оригинала на договора или договорите за продажба на петте парцела от Морската градина на „Холдинг Варна“; 2. Достъп до документите, обосноваващи правото на „Холдинг Варна“ да придобие земята и обосновката, че му е нужна за реализирането на проект „Алея първа“; 3. Актовете, настоящи и предходни, за държавна собственост на продадените парцели.; 4. Деактуването на продадената земя от публична държавна в частна държавна собственост; 5. Актът с който е взето решение за продажбата; 6. Заплатена ли е цената по сделката от купувача и кога? и 7. Ако цената е платена, какви доказателства е представил купувачът за произхода на средствата.

По така подаденото заявление за достъп до обществена информация, областният управител на област с административен център Варна не е издал решение за предоставяне или отказ за предоставяне и до настоящият момент.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата срещу заповедта е допустима, като подадена в срок и от надлежни страни, а разгледана по същество същата са явява и основателна по следните съображения.

Съдът намира, че исканата от жалбоподателят информация е “обществена” по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, т.к. касае обществения живот в Община Варна дава възможност на гражданите да си направят изводи за начина на работа на администрацията.

В тази връзка съдът намира, че компетентния орган е следвало да се произнесе с решение по силата на чл.28, ал.2 от ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.58, ал.1 АПК, вр. чл.28, ал.1 ЗДОИ след изтичане на 14 дневния срок от подаване на заявлението за достъп до обществена информация сме изправени пред мълчалив отказ. Дори и да се приеме, че срокът за произнасяне от страна на административният орган е продължен с 14 дни, за да бъде получено становището на трето лице, то срокът за произнасяне е изтекъл на 21.08.2009 г.

При тези установени обстоятелства по делото съдът намира, че заявлението за предоставяне на достъп до заявената обществената информация не е разгледано от задължения субект по чл. 3, ал. 1 от закона и не е взето решение, за което писмено да бъде уведомен заявителя.

Преценявайки основателността на жалбата на основание доказателствата по делото и становищата на страните, съдът намира, че административният орган е нарушил приложимия материален закон, в частност разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон (предмета и целта на закона) и при изричаната разпоредба на чл. 28, ал. 2, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на административното решение, както и за връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на административния отказ, който следва да се отмени и да се задължи административният орган да постанови писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация и уведоми писмено заявителите за своето решение.

Съдът намира, че не е компетентен на този етап да даде указания на административният орган да предостави или не исканата информация, т.к. в този случай компетентният орган действа при условията на оперативна самостоятелност.

Процесуалният представител на жалбоподателя, в писмената си защита претендира за присъждане на направените по делото разноски.

Предвид изхода на спора и разпоредбите на чл. 143 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски по делото, т.к. жалбата му е уважена.

Съдът намира, че на жалбоподателя Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, следва да бъдат присъдени направените разноски по делото равняващи се на 300 лв. за заплатен адвокатски хонорар, и 10 лв. за заплатена държавна такса.

Сумата от 0.85 лв. за преводна такса съдът намира, че не следва да бъде присъждана, т.к. същата не е заплатена по делото, а е такса за превод начислена от институцията осъществила превода на държавната такса по сметка на съда.

Водим от горното и на основание чл. 41, ал. 1 ЗДОИ и чл.173, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на областен управител на област с административен център Варна да предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№РД-09-9400-721 от 24.07.2009 г., подадено от Юлиан Атанасов Чолаков, представляващ “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”.

ВРЪЩА делото като преписка на областен управител на област с административен център Варна за произнасяне по подаденото писмено заявление за достъп до обществена информация при изпълнение на указанията по приложението на закона.

ОСЪЖДА Областна администрация Варна да заплати на “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”, направените по делото разноси в размер на 310/триста и десет/лева за заплатена държавна такса и възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба подадена в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: